

Οι πρώην εγκαταστάσεις του στρατού να γίνουν στρατόπεδα ανάπτυξης

Thestival team [Αποψεις](#) 19/05/17 13:45

0

SHARES

**Του Ιγνάτιου Καϊτεζίδη*

Μια παρατήρηση που ενώ είναι πολύ ουσιαστική ποτέ δεν αναδείχθηκε στο μέγεθος που της αξίζει είναι πως δεν υπάρχει ελληνική πόλη που να μην έχει μέσα στον αστικό της ιστό έκταση στρατοπέδου. Στις περισσότερες μάλιστα περιπτώσεις τα στρατόπεδα αυτά υπολειτουργούν ή είναι κλειστά εδώ και χρόνια με τον βαθμό εγκατάλειψης κτιρίων και βασικών υποδομών (δηλαδή δημόσιας περιουσίας) να προκαλεί θλίψη και οργή.

Χρόνια τώρα η αξιοποίηση των στρατοπέδων αποτελεί αίτημα των τοπικών κοινωνιών. Προτάσεις αξιοποίησης, σχέδια & μακέτες, πιέσεις των δημοτικών αρχών, κινητοποιήσεις των τοπικών κοινωνιών, συμβούλια και ανακοινώσεις, εξαγγελίες που ποτέ δεν υλοποιούνται, μια αναβλητικότητα περιέργη, άσκοπη, αναίτια και καταστροφική. Ποτέ κανένας δεν κατάλαβε που βρίσκεται η δυσκολία στην αξιοποίηση των στρατοπέδων, αν το δημόσιο έχει την πραγματική βούληση να κινηθεί σε αυτή την κατεύθυνση.

Δήμαρχοι και πολίτες βαρέθηκαν να ασχολούνται με τυπικότητες και μια απύθμενη γραφειοκρατία προκειμένου να γίνει το αυτονόητο. Να αποδοθούν τα στρατόπεδα στις κοινωνίες. Γιατί κάτι που θα μπορούσε να είναι τόσο απλό, γίνεται τόσο δύσκολο; Γιατί δεν μπορεί να νομοθετήσει η πολιτεία την αλλαγή χρήσης τους; Γιατί πρέπει η απόφαση απόδοσής τους να είναι ζήτημα ενός υπουργού και όχι της Βουλής συνολικά και ενός νόμου; Πόσο ακόμη το θέμα αυτό θα αποτελεί προεκλογική εξαγγελία για να αποσπά ψήφους;

Τι άραγε προστατεύει το δημόσιο με την κατοχή άδειων στρατοπέδων; Υπάρχει εθνικό μυστικό κρυμμένο στο στρατόπεδο του Χορτιάτη και του Παύλου Μελά; Έχει όφελος το ΥΕΘΑ συντηρώντας δεκάδες στρατόπεδα που δεν χρησιμοποιεί; Δεν έχει ανάγκη να αξιοποιήσει την περιουσία του αντί να χορηγείται με δεκάδες εκατομμύρια από τον εθνικό προϋπολογισμό; Και αν δεν έχει ανάγκη, δεν έχει ούτε ευαισθησία να ανταποκριθεί στο αίτημα μια κοινωνίας;

Στην Ελλάδα οι υπεύθυνοι έχουν πάντοτε απαντήσεις που δικαιολογούν την αναβλητικότητα και την απραξία. Μπορούν να επικαλεστούν τυπικά και ουσιαστικά ζητήματα, υποπαραγράφους και εδάφια νόμων και άλλες αστείες δικαιολογίες που δίνουν νόημα στην παροιμία «όποιος δε θέλει να ζυμώσει δέκα μέρες κοσκινίζει». Δεν υπάρχει κάτι που δεν επιλύεται όταν το επιθυμεί ο νομοθέτης. Χρειάζεται μια γραμμή, σε έναν νόμο. Όλα τα υπόλοιπα είναι προφάσεις οι οποίες πλέον δεν αντέχουν σε καμία σοβαρή συζήτηση.

Τα στρατόπεδα μπορούν να αναπτυχθούν από την ίδια την πολιτεία, από τους δήμους, από συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα. Να προσελκύσουν επενδύσεις και επιχειρηματικότητα. Μπορούν

ακόμη και να αυτοχρηματοδοτούνται με έξυπνες λύσεις και πρακτικές που εφαρμόζονται σε δεκάδες πόλεις του κόσμου. Σκοπός της πολιτείας είναι να συνδυάζει την διαχείριση της περιουσίας της με τις ανάγκες της κοινωνίας. Τα στρατόπεδα μπορούν να εξελιχθούν σε κέντρα πολιτισμού, εκδηλώσεων, δημιουργικής έκφρασης, αθλητισμού, τέχνης, ψυχαγωγίας. Να αναβαθμίσουν την ποιότητα της ζωής των κατοίκων. Να δώσουν χρώμα στις πόλεις. Όποιος αντιστέκεται σε αυτή την προοπτική έχει όνομα και τεράστια ευθύνη. Και ίσως τελικά να πρέπει οι κοινωνίες να μάθουν ποιοι τους εμποδίζουν να ζήσουν σε έναν πιο όμορφο κόσμο.

**Ο Ιγνάτιος Καϊτεζίδης είναι Δήμαρχος Πυλαίας-Χορτιάτη και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ*

σχόλια αναγνωστών

Παρακαλούμε να είστε ευγενικοί και να σέβεστε τους συνομιλητές σας. Αποφύγετε τις ύβρεις και τους χαρακτηρισμούς. Προστατέψτε τα προσωπικά σας δεδομένα. Αν κρίνετε ότι το περιεχόμενο της ιστοσελίδας είναι παράνομο ή προσβάλλει οποιοδήποτε δικαίωμα σας, παρακαλούμε επικοινωνήστε μαζί μας.

σχετικές ειδήσεις